

Jöjj el hozzánk Télapó (Mikulás)...

Rákosi elvtárs és kormánya nem tudta hogy mit kezdjen karácsonnyal, főleg a Szent Estével! A Mikulás Bácsit sikerült száműzni, helyette a Télapót küldték a még mindig Mikulást váró gyermekhez. Az újabb generációk aztán lassan már el is felejtették a Mikulás bácsit. Az Iskola még gyorsította is ezt a folyamatot. Télapót dicsőítő versekkel, történetekkel igyekeztek a jövő generációját meggyőzni annak mivoltjáról. Azért érdekes volt, mert a krampuszok kísérték a Télapót is, mint annak előtt a Mikulást. A Karácsony már igen nagy gondot okozott a magas kormánykörökben. eltörölni csak nem lehetett, de Jézust száműzték az iskola falai közül. A Templomba meg már úgysem jár senki, gondolatlanul. Sőt a karácsonyfát is egy régi Germán és Kelta szokásnak tulajdonították. Így azt lehetett ezután is állítani, sőt még egy fajta szaloncukrot is árultak az időben. Jó nagy doboz fehér papírba csomagolt, a közepén egyszerű ezüstös borítással. Semmi minta nélkül. Általában puncs színű, vagy egyszerű fehér, és néhány



barna igen kemény kissé inkább krumpli cukorra hasonlított ez az édesség. A Szerencsi cukorgyár már hónapokkal az ünnepek előtt elkezdte gyártani a mindenki szaloncukorját. Több száz tonna kelt el belőle. Szentlászlón a Családos TSZ Tagok gyermekeként egy dobozzal kaptak ebből ajándékba. Úgyhogy ahol négy-öt gyerek volt, föl sem fért a fára és az alá rakták annak nagy részét. Akkor nem is igen függött a fán más édesség. Ha csak csillogó papírba csomagolt dió, kekszek vagy saját készítésű kis figurák gazdagították a fa szépségét.

Nagy Endre-Jöjj el hozzánk Téliapó (Mikulás)

Írta: Administrator

2012. július 04. szerda, 15:39 - Módosítás: 2012. december 17. hétfő, 12:11

Későbbiekben már lehetett csillagszórót is venni. De ez a egyszerű csomagolású szaloncukor, ami csak nagyon szegényes adalékokból, olcsón készült, mégis igen finom volt ! Vagy talán mi nem voltunk annyira válogatósak? Soha nem kellett belőle semennyit eldobni, sőt már néhány nappal karácsony után sok esetben már csak az üres csomagolás lógott a fán. Olyan ügyesen kivette a gyerekekből a cukrot, hogy észre sem lehetett venni, hogy az már üres. Nehéz idők voltak, szegényes idők, de a kis örömcskéék azért nekünk gyerekeknek akkor is megvoltak. Nem voltunk elhalmozva játékokkal, ajándékokkal, de tudtunk a kicsinek is örülni. A mai gyerekekben már csak a kíváncsiság van, de addig, amíg ki nem bontja a töméntelen ajándékcsomagot. A legtöbbjét már akkor dobja is félre. Nem hisznek már se mikulásban sem angyalban, el vannak telve, unalmas az egész gyermekkoruk. A kis örömeiket már meg sem látják, csak ülnek fásult unott arccal a komputerük előtt. A karácsonyfa már csak egy hagyomány a számukra, nem örülnek neki, szívükben nem gyúlik fény annak láttán, igazán már figyelemre sem méltatják. Az ünnepekkel járó iskolai szünetnek azért örülnek, mert több időt eltölthetnek a számítógép előtt. Remélem azért a fiataljaink nem mindegyike viszonyul így ehhez a csodálatos ünnephez! Amikor megszületett az, aki minden embernek e földön elhozta a megváltást! Nekik is, akik rabjai a számítógépnek, egy sokkal jobb programot ajánl, utat az örök élethez!

Írta Nagy Endre.